

[Gert Petersen.]

acceptere disse hårde lejeforhøjelser, som ligger i boligforliget. Vi mener også, at lejeværdierne og lejeværdiforhøjelsen må gennemgås i lys af indkomstudviklingen. Det afgørende for os er aftrapning af over- og underskud. Vi mener, at der i den boliglovgivning, man forbereder, mangler regler for tinglysningsbegrænsning og for inddragning af kapitalgevinster.

Vi er villige til at gå ind i forhandling om disse spørgsmål, men vi tror, det vil være klogt, hvis man erkender, at forudsætningerne, både de parlamentarisk-politiske forudsætninger og de økonomiske forudsætninger, for det boligforlig, man aftalte sidste år, er bristet, hvilket jeg synes er fremgået af den debat, der er ført her.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg må benytte lejligheden til at takke statsministeren for det svar, at der ikke vil blive pillet ved kronens værdi. Det var nu ikke et spørgsmål, jeg rejste under debatten her, det var et spørgsmål, jeg rejste i forgårs.

Jeg er meget tilfreds med, at man så stærkt understreger, at kronen ikke bliver devalueret. Men jeg kan bare ikke lide den karakteristik, at det er at sprede mistillid til dansk økonomi at stille sådan et spørgsmål. Man skal da vist lige tænke lidt på, hvor meget dansk økonomi har vippet rundt på bølgerne i det sidste halvandet år. Den mistillid, som det kunne sprede, er for intet at regne mod den mistillid, som er skabt igennem den kurs, der blev ført i 1974, igennem usikkerheden om, hvordan Danmark skulle klare sine betalingsbalanceproblemer, og hvordan vi overhovedet stod økonomisk og beskæftigelsesmæssigt.

Som sagt er jeg glad for svaret, men beklager, at statsministeren ikke ved samme lejlighed gjorde noget mere ud af mine spørgsmål om, hvad det betød at skulle nulstille dyrtidstillægget, dyrtidsreguleringen. Vi er tilhængere af, at man får en ensartet opfattelse af, hvordan dyrtidstillægget skal være, og forbinder det med taktregulering, men det er også ret så afgørende, at man bliver klar over om, hvorvidt man har planer om at sænke værdien af det i øjeblikket gældende dyrtidstillæg for hele LO-området. Hvis man ikke har det, så synes jeg trygt, man kan sige det, og på samme måde kunne

man også sige noget om indgreb i overenskomstssituationen. Jeg skal nu ikke sige meget mere om denne sag, for det er helt oplagt, at der er en lang række ting, vi ikke kan få svar på, før vi når frem også til tredje behandling af finanslovsforslaget og skal diskutere andre økonomiske spørgsmål.

Der er et par ting i diskussionen, som jeg alligevel godt vil opholde mig lidt ved.

Den ene var hr. Wamberg, som jo nærmest fremstillede udviklingen i og omkring Storkøbenhavn i bestemte områder som værende af den art, at man ikke kunne få fornøden arbejdskraft. Det var nærmest et spørgsmål om at have lyst og arbejdsglæde.

Nu skal man da vistnok tage fornuften fangen. Det er jo ikke, fordi de 140.000 eller 150.000 mangler lyst og arbejdsglæde. Det er jo ikke, fordi de ikke hellere vil gå på arbejde end at modtage understøttelse. Det er, fordi de ikke har kunnet få noget arbejde. Men jeg synes, at man bør erindre sig, hvad hr. Wamberg sagde, for det var jo næsten en ridefogedtale, at så lang tid lønningerne steg, så skulle man ikke regne med, at man kunne få folk, for så var der forskelligheder mellem udbud og efterspørgsel. Det er ren og klar klassetale. Det er reaktionært i hele sit væsen og indhold, og det bør man nok erindre sig, hvis nogen skulle have troet på myten om, at fremskridtspartiet også havde et eller andet godt at kunne gøre for arbejderne i dette land.

Må jeg så gøre et par bemærkninger til hr. Christophersen og andre, bl. a. hr. Schlüter, som har været meget ulykkelige over, at man til marts skulle have 3 dyrtidsportioner. Ja men de herrer Christophersen og Schlüter er måske klar over, at det er disse prisstigninger, der fremkalder udbetalingen af dyrtidstillægget, og at disse prisstigninger har hr. Christophersen og hr. Schlüter været med til at sætte i system. Naturligvis er det så genialt at komme bagefter og sige, at det er da også ubehageligt. Nu skal de jo oven i købet have en slags erstatning, for det er jo kun en slags erstatning, idet dækningsgraden ligger omkring 50 pct.

Udvidelsen af hjemmemarkedet, af dets aftagerevne, på omkring 4 mia kr., anser vi for at være noget af det, der hurtigst vil påvirke beskæftigelsen sammen med reparationer og igangsættelse af byggeri og andet offentligt arbejde. Og dér hører jeg også tidlige-